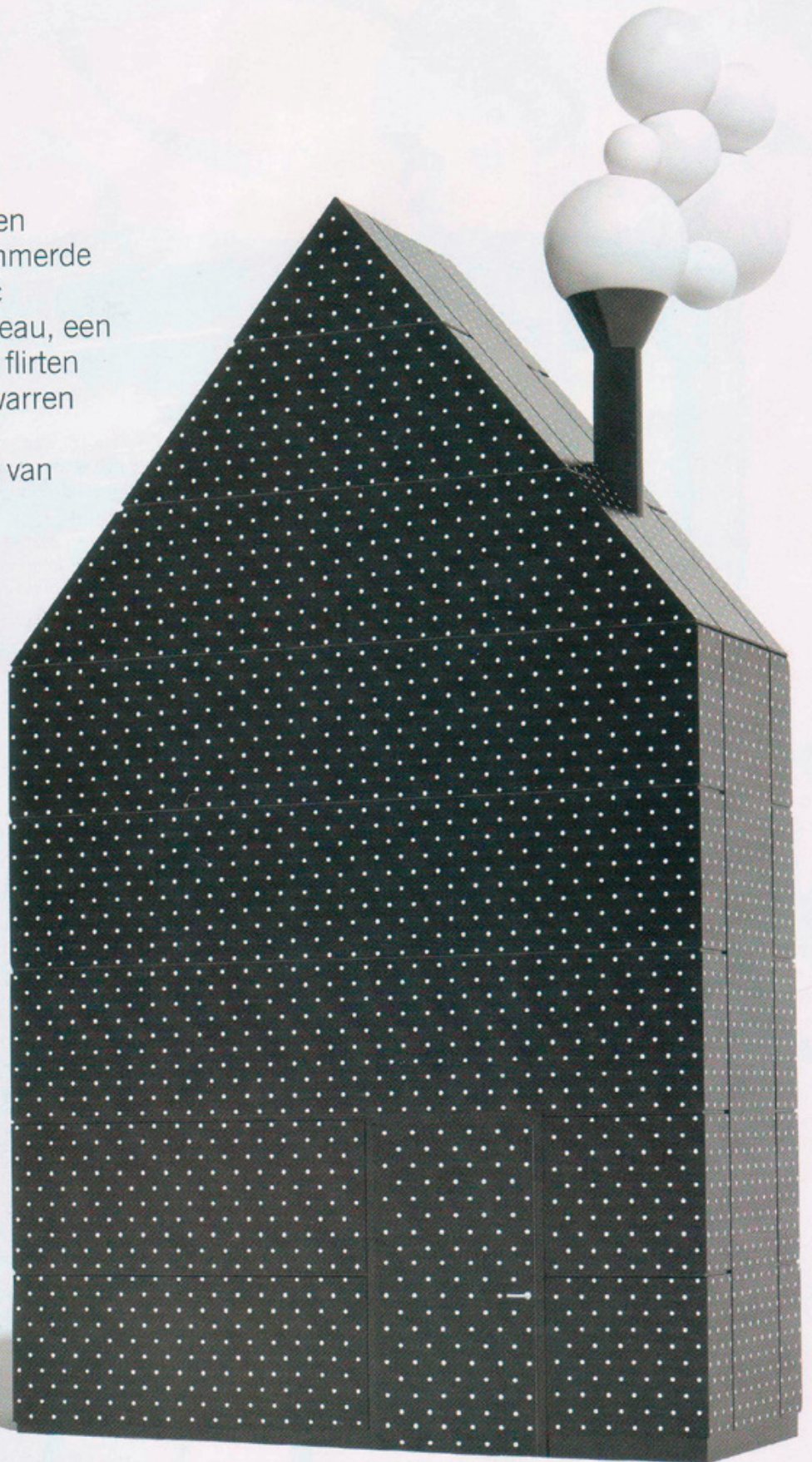

Op de grensovergang tussen droom en werkelijkheid timmerde de Sloveense Nika Zupanc The Doll House. Een plumeau, een wiegje en een bijzettafeltje flirten met haute couture en verwarren ons idee van huiselijkheid. 'Ik probeer de spontaniteit van het kijken te bewaren.'

ZWARTE MAGIE

NIKA'S POPPENHUIS

De persberichten die ze voorafgaand aan de Salone del Mobile in Milaan vanuit Slovenië naar Nederland stuurde, waren veelbelovend. Het mysterieuze motto *I Will Buy Flowers Myself* prikkelde de nieuwsgierigheid. En op de bijgevoegde uitnodiging informeerde Nika Zupanc

(1974, Ljubljana) met zelfverzekerde blik: 'Kom je ook?' Ze was tijdens de Salone del Mobile met haar kokette Lolita-lampen in de collectie van Moooi en met de Tailored Chair bij Moroso vertegenwoordigd, maar organiseerde daarnaast in Superstudio Più haar eigen surrealistische feestje. De kleur zwart domineerde, maar dat was zeker niet om soberheid te benadrukken of een gebrek aan frivoliteit te maskeren. Zupanc zet de spelregels naar haar hand, heeft geen kakelbonte kleuren nodig om extravagant en buitenissig te zijn. Er dwarrelt witte rook uit de schoorsteen van haar Doll House. In een reusachtig poppenhuis, 'een beeld van hoe een huis zou kunnen zijn', botst een symfonie van witte polkadots op het strenge zwart. Alsof ze wil zeggen: hier betreedt u een domein waar regels niet per se het laatste woord hebben. Waar keuzes beslecht worden in het voordeel van de

verbeeldingskracht en de logica het aflegt tegen een grillige gedachtefits. Zupanc gunt ons net als vorig jaar inktijk in een ontwerpersziel vol mysterie en verhalen die haar sinds haar jeugd begeleiden. 'Ik probeer de zinsbegoocheling van het kijken te bewaren. Ironie is me ook niet vreemd, al gebruik ik die nooit op een harde manier.' De ontwerper houdt het naïef en romantisch met een knipoog, ze verstoort de illusie. Haar frivole kant spreekt niet alleen Moooi en Moroso aan, merken die de avontuurlijke routekaart niet schuwen. Een van de zes voorwerpen uit de 'huisraad' van haar Doll House is een minikookplaat die ze ontwikkelde voor het Sloveense merk Gorenje. Mrs. Dalloway – zo heet het apparaat – nodigt niet uit om met een schort te gaan koken. De poëtische en delicate verschijning – als een poederdoos – zet eerder aan om het mooiste pak of de chicste jurk uit de kast te trekken. En dat is precies wat de immer onberispelijk geklede Zupanc wil. De naam ontleende ze aan de roman van Virginia Woolf. 'Dat zijn voor mij net zulke wezenlijke referenties als de heldennamen uit de designgeschiedenis.' Ook Scarlet, een bijzettafel als een gebakvormpje, de wiegjes Vladimir, Boris en Alexander, de Tapisserie/Phonique-bankjes, speelgoedauto Konstantin Beta en de plumeau Unfaithful zijn voorbeelden van de theatrale manier waarop Zupanc met romantische beeldvorming aanpakt. 'Ik draag die voorwerpen op aan ons moeizame bestaan, waarin we zo vaak knel komen te zitten tussen onze werkelijke rol en de rol die we diep in ons hart ambiëren.' ■

Nika Zupanc

www.nikazupanc.com

1 Met de bevallige plumeau Unfaithful verklaart Nika Zupanc de oorlog aan het stof. 2 De uitdagende Scarlet is bedoeld als bijzettafelje en dienblad. 3 Nika Zupancs mijmeringen over de – bijna uit beeld verdwenen – klassieke wieg leidden tot een herinterpretatie met Eames-achtig onderstel. **Linkerpagina** Met The Doll House, een utopie van wat een huis kan zijn, heet Nika Zupanc bezoekers in Milaan welkom in haar romantisch universum. Ze maakte gebruik van het nieuwe gevelbekledingssysteem Qbiss van het Sloveense bedrijf Trimo.